

givelse af et Beløb af 60 Rbd., som han af Overmønstringskommissionen er bleven tilpligtet at erstatte. Statskassen for Forringelse af en Distrikthest, der har været udstationeret hos ham. Den høitagede Krigsminister udtalte sig ved 1ste Behandling ogsaa mod dette Andragende; i alt Fald maatte jeg opfatte hans Utringer i saa Henseende, som om han ikke fandt det rigtigt at tage sig af dette Andragende. Men jeg vil dog tillade mig paa Udvalgets Begne at gjøre opmærksom paa, at hvorvel det ganske vist maa erkjendes at være nødvendigt, at man gaar frem overfor Foderværterne med en vis Strengthed, for at Statskassen ikke skal være udsat for Tab, saa kunne dog Omstændighederne i det enkelte Tilfælde være af den Bessaffenhed, at den Behandling, som overgaar en enkelt Fodervært, kan synes noget haard, og at dette er Tilfældet her med Gæstgiver Sperling, har Udvalget været enigt i at finde. Vel har Overmønstringskommissionen fundet, at Andrageren burde betale hele den Forringelse, som Hesten havde lidt, nemlig et Beløb af 60 Rbd., men at denne Dom, selv om det er Høiesteretsdom i den Slags Sager, ikke just har Krav paa at anses for at være aldeles useilbarlig, turde fremgaa heraf, at Undermønstringskommissionen, som saa Hesten samme Dag, da den blev afleveret, fandt, og det enstemmigt, at Omstændighederne vare af den Bessaffenhed, at Foderværten kun burde tilpligtet at erstatte en Del af den Skade, som Hesten havde lidt. Undermønstringskommissionen tilpligter ham derfor kun at erstatte en Del af denne Forringelse, nemlig et Beløb af 20 Rbd., og havde Andrageren beroliget sig derved, var Sagen jo ikke kommen videre, men da han, som han siger, var sig bevidst, hvad han ogsaa ved Attester fra mange hæderlige Mænd i Ringkjøbing efter mit Skøn har godtgjort, at have behandlet Hesten paa forsværlig Maade, ligesom ogsaa Undermønstringskommissionen har erklæret, at Hesten ved Afleveringen fandtes at være i god Stand og at være godt passet, saa kan man ikke finde det saa forunderligt, at han søgte sig noget forulempet, ved at han blev idømt Erstatning, og at han derfor søgte Refurs til Overinstansen. Udvalget finder

nu ganske vist ikke, at det gaar an, aldeles at fritage ham for at tilsvare Noget af den Forringelse, Hesten har lidt, men derimod finder Udvalget, at der paa Grund af de særlige oplyste Omstændigheder nok kunde være Anledning til at nedsætte det ham idømte Ansvar noget, og det saameget mere, som Hesten jo medens den var udstationeret hos Andrageren, var bleven i Mars ældre, saa at altsaa den Forringelse, man skjønnede, at Hesten havde lidt efter dette Mars Forløb, dog ialtsald for en Del kan tilskrives den Omstændighed, at Hesten var bleven dette Mars ældre. Jeg skal derfor paa Udvalgets Begne tillade mig at anbefale det høie Thing, at henvisse dette Andragende til Krigsministeren. — Indstillingspunktet 13 er stillet af et Mindretal i Udvalget, og jeg skal ikke udtale mig derom, for de ærede Forslagsstillere nærmere have yttret sig om det. — Indstillingen 14 angaar et Andragende fra det pædagogiske Selskab i Kjøbenhavn om Understøttelse til unge Kvinder, som uddanne sig til Lærerindevirksomhed. Jeg har allerede ved Sagens første Behandling sagt et Par Ord til Gunst for dette Andragende, og jeg skal i det Hele henvisse dertil, og til de saa Bemærkninger, som findes optagne i Betænkningen. Jeg tror ikke, at man let kan blive uenig om, at det er saare ønskeligt for den elementære Undervisning, at den i større Omfang end hidtil overgives til Kvinder, og at Staten ligesaa tager sig af at understøtte unge Kvinder, som uddanne sig til Lærerindevirksomheden, som den tager sig af at understøtte unge Mænd, der offere sig til lignende Virksomhed. Jeg har allerede ved 1ste Behandling yttret, at Udvalget ikke vil indlade sig paa at give endogsaa blot et Bink om, hvorledes denne Understøttelse paa bedste Maade burde tilflyde de Paagældende, idet man var enig om, at dette maatte være en Sag, som bedst og henfigtsmæssigt ordnes og overveies af den høitagede Kultusminister. — Indstillingen Nr. 16 angaar et Andragende fra forhenværende Maskinmesterjvend Rasmussen, der begjærer en Forhøielse af den ham tillagte Pension. I Anledning af sidste Arrig blev Ansøgeren ansat paa Prøve som Maskinasistent i Struelanonbaaden, Wille-